

30 mai 2015 a refuzat stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate (f.d. 7).

Cu refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ialoveni nu este de acord, deoarece art. 124 al Codului muncii îi garantează în calitate de soție aflată la întreținerea soțului dreptul de a beneficia de indemnizație unică.

Cere reclamanta Lavric Eugenia anularea procesului-verbal nr. 5 din 30 mai 2014 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ialoveni, recunoașterea statutului ei de soție aflată la întreținerea soțului și obligarea de a achita indemnizația de maternitate.

Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 15 iulie 2014 a fost atras în proces Lavric Vitalie în calitate de intervenient accesoriu din partea reclamantului (f.d. 19).

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 22 iulie 2014 cererea de chemare în judecată depusă de Lavric Eugenia a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 24-25).

La 30 iulie 2014 Lavric Eugenia a depus apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată (f.d. 27-28).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 s-a respins apelul declarat de Lavric Eugenia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 22 iulie 2014 (f.d. 49 -51).

În motivarea soluției prima instanță și instanța de apel au indicat că Lavric Eugenia nu a fost încadrată în câmpul muncii pînă la acordarea concediului de maternitate doar 8 zile.

Conform art. 16 alin (5) al Legii nr.289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, soția se află la întreținerea soțului dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate aceasta nu a fost asigurată sau și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa.

Instanțele de judecată au concluzionat că Lavric Eugenia nu deține statutul de soție aflată la întreținerea soțului din care motiv nu poate beneficia de indemnizația de maternitate.

La 17 mai 2015 Lavric Eugenia a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.53-57).

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2015 recursul declarat de Lavric Eugenia a fost considerat inadmisibil (f.d.68-70).

La 09 februarie 2018 Lavric Eugenia, a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 22 iulie 2014, prin care solicită admiterea cererii de revizuire și casarea hotărârilor contestate.

În motivarea cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) și e¹) CPC, în conformitate cu care revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au

putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii sau a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

Astfel, în susținerea cererii de revizuire Lavric Eugenia a invocat că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 09 februarie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a art. 16 alin. (5) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, precum și pct. 49 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005 (indemnizația de maternitate (Sesizarea nr.100g/2016), acestea au fost declarate neconstituționale.

Totodată, a menționat că consideră că Hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 09 februarie 2017 constituie unele circumstanțe noi, esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului la momentul examinării cauzei în fond.

În conformitate cu art. 452 alin. (1), (11) și (3) CPC, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de Lavric Eugenia, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) și (2) CPC, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către

legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 CPC.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. e¹) CPC, revizuirea se declară în cazul în care a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

Or, Lavric Eugenia drept temei de declarare a revizuirii în temeiul art. 449 lit. e¹) CPC a invocat prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 6 din 09 februarie 2017, prin care a fost declarată neconstituțional articolul 16 alin. (5) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, precum și pct. 49 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005.

Deci, obiectul hotărârii date a constituit controlul constituționalității prevederilor articolului 16 alin. (5) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, precum și pct. 49 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005.

Colegiul reține ca fiind neîntemeiată cererea de revizuire formulată din următoarele considerente.

Astfel, pentru revizuirea hotărârii pe motivul indicat la art. 449 lit. e¹) CPC, instanța urmează să țină cont de principiul neretroactivității hotărârilor Curții Constituționale, în sensul că temei de revizuire va servi aplicarea legii declarate neconstituționale la momentul pronunțării hotărârii, dar nu și după. În așa mod sunt relevante și prevederile art. 28 alin. (2) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13 decembrie 1994, care indică că actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Art. 26 al. (7) al aceleiași legi prevede că, Hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor.

Respectiv, în circumstanțele enunțate, nu poate fi aplicabil la caz temeiul revizuirii prevăzut de art. 449 lit. e¹) CPC, în cazul în care Hotărârea Curții Constituționale nr. 6, conform dispozitivului, a intrat în vigoare la data adoptării acesteia – din 09 februarie 2017 și, deci, nu poate fi aplicată raporturilor juridice instituite de până la adoptarea ei, inclusiv la situația din 24 februarie 2015.

Colegiul mai reține că, din conținutul art. 449 lit. e¹) CPC, care prescrie o conduită obligatorie, nu rezultă că la examinarea în fond a pricinii date ar fi fost

ridicată excepția de neconstituționalitate, sau ar fi fost respinsă de către instanță cererea privind sesizarea Curții Constituționale, din care cauză nu survin și consecințele normei procedurale.

Este neîntemeiat și urmează a fi respins argumentul Eugeniei Lavric în temeiul art. 449 lit. b) CPC, în conformitate cu care revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Deci, este de înțeles că circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii nu erau cunoscute revizuentului anterior, dar existau la momentul pronunțării hotărârii și au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, iar revizuentul trebuie să dovedească că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Or, contrar normelor de drept citate, Lavric Eugenia nu a indicat în cererea de revizuire circumstanțele sau fapte esențiale, care nu i-au fost cunoscute, dar existau la momentul pronunțării hotărârii și au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă și nu a prezentat careva probe în acest sens. Mai mult, pentru admiterea cererii de revizuire, ca condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele să fi existat obiectiv până la data pronunțării hotărârii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi, apărute după pronunțarea hotărârii.

Revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate și doar cu invocarea temeiurilor prevăzute de art. 449 CPC.

Mai mult, pentru admiterea cererii de revizuire, nu este suficientă doar invocarea conținutului art. 449 CPC dar, mai este necesar să se și probeze acest fapt, prin prezentarea unor probe concludente și pertinente care să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile și să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Or, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiul invocat de Lavric Eugenia în susținerea cererii de revizuire nu poate fi coroborat cu art. 449 lit. b) și e¹) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către Lavric Eugenia ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Lavric Eugenia, împotriva hotărârii Judecătoria Ialoveni din 22 iulie 2014 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lavric Eugenia împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ialoveni cu privire la anularea procesului - verbal nr. 5 din 30 mai 2014, recunoașterea statutului de soție aflată la întreținerea soțului și obligarea de a achita indemnizația de maternitate.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

judecători

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat